

[Mimi Jakobsen]

På denne baggrund synes regeringens forslag om en øget jordbeskatning endnu mere urimeligt.

Centrum-demokraterne kan tilslutte sig det af partiet venstre stillede dagsordensforslag. Men hensyn til det af det radikale venstre stillede dagsordensforslag må jeg forbeholde mig ret til at melde tilbage senere.

Kurt Hansen (VS):

I året 1979 var der igen en rekordhøst – lige over middel, hvis man skal tro på landbrugets egne folk. Landboforeningerne har ført en storstilet annoncekampagne for at overbevise om landbrugets betrængte økonomiske situation generelt. Landbrugsorganisationerne forsøger – efter vores opfattelse på en noget usaglig facon – at påvise, hvordan landbrugets indtjening daler i forhold til f. eks. faglærte arbejderes. Landbrugsorganisationerne tager udgangspunkt i nettofortjenesten for at fastslå, at den gennemsnitlige indkomst på årsbasis for landmænd ligger på omkring 54.000 kr. Men for at nå ned på denne nettofortjeneste er kapitalgevinster, lejeværdi af egen bolig og begunstigelser omkring det private forbrug slet ikke taget med. Og det er ganske uomtvisteligt, at en del af landbrugets renteudgifter kommer som følge af privat gæld til forbrugslån.

En af de ting, VS gentagne gange har fremhævet, er, at indgreb over for kapitalgevinster er nødvendigt. Hvis landbruget ikke selv regner med disse kapitalgevinster, som de f. eks. ikke gør i deres annoncekampagne, ville det heller ikke være noget problem at inddrage disse. Det ville betyde meget for landbrugets renteudgifter og dermed også meget for de yngre landmænds muligheder for at etablere sig.

VS er enig med regeringen i, at landbrugets devalueringsgevinster skal inddrages. Der er ingen saglig begrundelse for, at landbruget skal have en stor fortjeneste, fordi regeringen fører en politik, der begrænser befolkningens og i særdeleshed lønarbejdernes købekraft. VS har hele tiden været imod denne devaluering.

Lad os prøve at se lidt på de mange fordele, som landbruget faktisk har på det skattemæssige område.

Landmænd har kun bogføringspligt, hvis ejendommen er over 15 ha og tillige har en

offentlig ejendomsværdi på over 175.000 kr. Det vil sige, at der for landbrug under 15 ha ofte kan blive tale om en meget fordelagtig indirekte indkomstopgørelse.

Landbrugsejendomme vurderes også oftest meget lavt ved den offentlige vurdering, og det har selvfølgelig betydning i forbindelse med formuebeskatningen.

Som et tredje punkt kan nævnes, at grundskatterne er meget lave.

Man kan også nævne, at besætningen optages formuemæssigt til nogle meget lave skalapriser.

Man kan også nævne, at beholdninger af egen avl bestemt til brug i driften ikke skal optages i formuen; jeg tænker her på foderkorn, udsået korn og kunstgødning m.v.

Man kan også nævne som et sjette punkt, at værdiansættelsen af landbrugets stuehuse er urealistisk lav og derfor, sammenholdt med de lave procenter, betinger en ekstra lav lejeværdi.

Man kan også nævne, at værdien af frie goder og privat andel sættes særdeles lavt ud fra en generel praksis fastsat af landbrugs-konsulentkorpset.

Man kan også se nogle aldeles favorable betingelser i forbindelse med salg af større dele af stambesætningen ved driftsoplægninger, som synes at blive stadig hyppigere: ved større salg sker der en skattefri opskrivning, men ved successive tilkøb er nedskrivningen fradragsberettiget.

Man kan nævne, at der er favorable betingelser i forbindelse med ejendomsovertagelse ved generationsskifte, betingelser, som indeholdes i love, der er blevet lavet herinde.

Man kan nævne som et tiende punkt, at landmanden ved hjælp af afskrivningsbetingelser, der ikke koster likviditet, næsten til enhver tid kan bringe sin løbende indkomst ned på nul. Han kan så have et stille håb om, at det løbende indkomstfradrag kan konverteres til skattefri formuegevinster ved salg, og det kan det meget ofte. Ellers skal landbrugsorganisationerne nok klage deres nød på rette tid og sted for at få disse strenge kapitalvindingskatteregler lempet.

Man kan som et punkt elleve nævne, at landbrugere har en ekstra lang momskredit.

Man kan nævne som et tolvte punkt, at landbrugere ofte har forskudt regnskabsår med dertil knyttede fordele.